

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: Искане с вх. № 96/28.01.2008 г. от Миглена Тачева – министър на правосъдието за становище от Комисията за защита на личните данни относно съответствието със Закона за защита на личните данни на разпоредбата на чл.46 от проект на Наредба за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на редовно открито заседание, проведено на 30 януари 2008 г. (Протокол № 4), разгледа искане с вх. № 96/28.01.2008 г. от Миглена Тачева – министър на правосъдието.

Министърът на правосъдието се обръща към КЗЛД за становище относно съответствието със Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) на разпоредбата на чл.46 от проект на Наредба за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост.

В искането се посочва, че съгласно чл.77, ал.4 от Закона за съдебната власт /влязъл в сила на 11 август 2007 г./ министърът на правосъдието следва да издаде Наредба за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост.

С оглед на изложеното на вниманието на Комисията е представен проект на Наредба за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост с молба за становище относно съответствието на чл.46 от Наредбата с разпоредбите на ЗЗЛД.

От текста на приложения проект на Наредба се установява, че съгласно чл. 46, ал.1 сведение за осъждане на лице или препис от бюлетин за съдимост се издава по реда на тази наредба по искане на чуждестранен орган, когато това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна, или при условията на взаимност, както и по дипломатически път.

Според чл.46, ал.2 от Наредбата, справка за съдимост за български гражданин се издава за служебна цел при поискване от чуждестранни дипломатически и консулски представителства в Република България. В искането се посочва конкретно служебната цел. В ал.3 е посочено, че справките за съдимост по чл.46, ал.2 се извършва при спазване изискванията на ЗЗЛД.

Данните, събирани и обработвани от бюрата за съдимост при всеки Районен съд и Централното бюро за съдимост при Министерство на правосъдието, представляват лични данни, така както законодателят ги е дефинирал, съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗЛД.

Действията по отношение на данните, свързани със съдимостта на физическите лица, представляват „Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни, като, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне.....”.

В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са регламентирани алтернативни основания, при наличието на които е допустимо и законосъобразно обработването на лични данни.

Според чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни, свързани със съдимостта на физическите лица) се допуска, ако е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни (съответните районни съдилища, към които има бюра за

съдимост и Министерство на правосъдието, към което е Централното бюро за съдимост). Нормативното основание е предвидено в чл. 77, ал.4 от Закона за съдебната власт, където е посочено, че функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост, както и контролът върху нея се уреждат с наредба на министъра на правосъдието. Тези нормативни предпоставки са доразвити в подзаконовия нормативен акт - Наредба за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост и конкретно в текстовете на чл.46 от наредбата.

От друга страна, в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД са посочени основните принципи, с които администраторите на лични данни следва да се съобразяват при обработването на лични данни, а именно:

Личните данни трябва да:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели
3. бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Видно от текста на чл.46, ал.1 сведенията за осъждане на лица по искане на чуждестранен орган се издава само в случаите, когато:

- това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна;
- при условията на взаимност;
- по дипломатически път.

Предвидени са конкретни хипотези, при наличието на които могат да се предоставят сведения за осъждане на лица. Текстът на наредбата не предполага тълкуване и може да се приеме, че не противоречи на принципите, с които администраторите на лични данни (съответните районни съдилища, към които има бюра за съдимост и Министерство на правосъдието, към което е Централното бюро за съдимост) следва да се съобразяват при обработването на лични данни, свързани със съдимостта на физическите лица.

В текста на чл.46, ал.2 от Наредбата относно издаване на справки за съдимост при поискване от чуждестранни дипломатически и консулски представителства в Република България е посочено, че справките се издават само за служебна цел. В искането се посочва конкретно служебната цел. В ал.3 е посочено, че предоставянето на справка за съдимост се извършва при спазване изискванията на ЗЗЛД.

Тук отново по отношение законосъобразните условия, при наличието на които се допуска обработването на лични данни, следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Важен момент, който трябва да се има предвид, това е че преценката за наличието на нормативно основание относно предоставянето на лични данни (справки за съдимост на лица) в съответствие с регламентираните в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД предпоставки, се извършва от самия администратор на лични данни.

Текстът на чл.36, ал.2 от Наредбата кореспондира с цитираните по-горе разпоредби от ЗЗЛД. Предвидено е, че председателя на районния съд или определен от него заместник извършват преценка в зависимост от целта, за която се иска справка. В Централното бюро за съдимост тази преценка се прави от неговия ръководител.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.8 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Разпоредбата на чл.46 от проект на Наредба за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост съответства на Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
ВЕНЕТА ШОПОВА